Td061_5

Φύσα αέρα φύσα στέρα[1] φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ[2] τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

[1] Στέρα: στεριά
[2] ακ'ώ: ακούω